

Kardevisa från 1800-talet.

En sed från forna dagar på landet ännu är,
att kardegillen göra sommatmor alltid pår,
att bjuda byens pigor och alla käringar,
att komma dit och karda från kväll till ljusan där.

När det mot kvällen lider, så börja pigorna
med såpa tvätta halsen och smörja flätorna,
ren särk de på sig taga och strumpor likasä,
och gummorna sig skuma så gott som de förmå.

När de sig hava pyntat, så vandra de åstad,
med kardorna i handen och en och var är glad,
att nu få komma samman och ^{reata} omjalling,
som haver skett i byen och allestäds omkring.

Uti en ring på golvet då sätta de sig ned
och alla börja karda med lust och med besked.
Strax börja mun och kardor som trummepinnar gå,
och

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

(5 sidor)

2368.

2368

och utav kaffetåren nytt liv de alla få.

Om mor den dag är knarrig, mahn undra icke bör.

Sött bräd skall hon ju baka, i koppen lägga smör

och kaffeböner mala så att det räcker till

och granna goråskakor hon även hava vill.

Iköket står en käring och uti gröten rör,

att den ej svedd må bliva, men få den smak den bör.

Hon rör så svetten lackar på hennes panna ner,

men mor hon svär och säger att hon skall röra mer.

Men närckars mor hon säger springer, i stugan ut och in,

än är hon uti köket, än får hon i sitt sinn',

att gå i sommarstugan för att där efterse,

att ej den gråa katten har gjort förargelse.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

2368

Mor breder duk på bordet och sätter däruppå,
ett grötfat med smörhåla, svinsylta och go'rå
och stekta lär och vingar av höns och mycket mer
och alla sig nu sätta vid bordet blygsamt ner.

Nu börjar alla äta med lust och med aptit
och prisa och berömma matmor~~f~~ för varje bit.
En sådan gröt, som denna, vi aldrig förr ha fått
och sådan stek och kaka. Ja och vad allt är gott.

När det mot midnatt lider, så börja pigorna,
som de fåvitska jungfrurna att bliva sömniga.
De nicka och de nicka och ögonen bli små
och gummorna som oftast snusdosan hälsa på.

Men mor förstår att hjälpa, att de ej nicka mer.
Hon tager kaffekannen och än en kopp dem ger.
Strax börja mun och kardor som trummepinnar gå
och utav kaffetåren nytt liv de alla få.

4.

2368

Hur livligt de omtala hur vacker Ola är,
och Per i varje piga på stunden strax blir kär.
Hur Anders han är sjävbent, hur Jeppa är ett nöt,
ett fåralår är Erik, men Jöns är rar och söt.

En käring spotskt nu sade. I veten att det är,
ett tal i allas munnar att nabo drängen Per,
har länge haft den vanan att som en galen katt,
igenom pigefönstren inhoppa, varje natt.

Röd som en kalkonhöna en piga sade då:

"Men kors i hela världen, va' du kan hitta på.
Du är en stor lögnbracka, så käring som du är,
som ej kan hålla munnen din rälige lögnmär!"

Vid översta bordsändan där sitter käre far,
och utav finkelflaskan en sup han gärna ta'r.
Mor då till honom säger! Jag tror du illa mär.
Det är visst mycket bättre, att du till kojs nu går".

Mor tager far vid armen och leder honom bort,
till sängen, som står bäddad, där han insomnar fort.
Och maran honom rider han tror i drömmarna
och snarkar så det knakar i sängastolparna.

5 2368